

Joc d'ous.

La vida és curta, però la glòria és eterna.

Francisco de Goya

Aquí descansa una dona jainista i vegana que mai va matar cap animal, resa la làpida d'Eugènia Benaurança. Les dones que van assistir a l'enterrament miraven l'escrit i se signaven, tot i saber que ella no era cristiana. Sota el nas, però, un somriure malintencionat. Entre murmuris explicaven a qui no n'era coneixedor que quan va morir, l'Eugènia duia a una mà una escombra i, a l'altra, un recollidor amb un escarabat que havia entrat a casa i que volia treure al pati. En sortir, havia ensopegat amb el graó de la porta i va rebotar amb la gandula plena de coixins pels gats forasters que, de l'ensurt, van sortir tots esperitats. En el retrocés, l'Eugènia, agafada a la pala perquè no caigués l'escarabat, va picar de cap contra la font de ferro colat on els ocells abeuraven. El que les veïnes no sabien és que l'escarabat, molt estressat, va poder sortir d'aquell artefacte volador i continuar el camí entre les margarides que alimentaven les abelles cridant: "Quin joc d'ous!"